

voeteneind van Davids zerk rust. Een zeer eenvoudige, doch kolossaal groote, blauw hardsteenen zerk zonder eenige versiering, waarin het volgende Hebreeuwsche en Portugeesche opschrift is ingehakt:

מצבת קבורת הקינא והנדיב אברהם די פינטא נפטר בי"ד ניסן
שנת התכה ת"נ"צ"ב"ה

Sa do Honorado Exelozo Bemaventurado
Sr. Abraham de Pinto F^o Em 12 Nisan 5428

Vertaling van den Hebreeuwschen tekst: „Steen op het graf van den godvruchtigen en edelmoedigen Abraham de Pinto, overleden 12 Nisan van het jaar 5428 (= 1668). Zijn ziele worde gebonden in den bundel des levens”.

Eenvoudig als het leven van Don Gyl was geweest, toen hij in Rotterdam den vrede des gemoeds had gevonden, zoo spreekt ook zijn graf van den gewijden stillen vrede.

Lang heeft de „Jesiba de los Pintos” in Amsterdam nog bestaan, tot ook zij in den loop der tijden verdween. Zij was een symbool van Hollandsche gewetensvrijheid en van Joodsch leven, welke geest nog vaardig is over het Joodsche Rotterdam.

WERING VAN JOODSCHE MARSKRAMERS.

Willem Geelkerken, koffyhuishouder in het Fransche koffyhuis, te Rotterdam, ziende dat zijne koffykamer opgepropt was met Joodsche kooplieden, welke aldaar negotie dreven en hunne koopwaren uitventten, had daarom in algemeene bewoordingen gezegd, geene Jooden bij hem te zullen toelaten; dan hier niet onder verstaan hebbende de fatsoenlijke Heeren van die Natie, maakt bij dezen bekend, dat alle ordentelijke lieden bij hem kunnen komen; doch dat de eerste, wie hij ook wezen mogt, die met pakken, goederen of anderzins zich onderstaat binnen te treden of aldaar koopmanschappen aan te presenteren, gewelddadig er zal worden uitgedreven.

Rotterdamsche Courant 2 April 1818.